

imod at sikre, at der sker en opgavefordeling, og så håber vi bare på, at det bliver bedre. Så må vi selvfølgelig følge det nøje, og sker der ikke noget, må vi opfordre socialministeren til at komme med nogle yderligere tiltag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er ikke flere spørgsmål. Fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Som det allerede er blevet nævnt, er det lovforslag, vi her behandler, en fasttømring af den aftale, som kommunerne og amterne selv har lavet om deres respektive forsyningsansvar. Der har så været problemer i visse områder, og derfor sikrer vi nu med denne lovgivning forhåbentlig borgerne en større sikkerhed for, at sagsgangen bliver mere enkel også de steder, hvor der har været problemer mellem amter og kommuner. Derudover også en mere ensartet landsdækkende praksis.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Det Konservative Folkeparti håber, at en lang række opgaver, om ikke alle, der er på det sociale område, kommer til at ligge under kommunerne, og det vil derfor kræve, at vi reviderer dele af grundtakstmodellen på et senere tidspunkt. Men indtil videre er vi meget glade for, at vi nu får præciseret det her, så vi giver borgerne den forhåbentlig større sikkerhed, som det her lovforslag vil medføre.

Kl. 15.40

Villy Søvndal (SF):

Lovforslaget, vi behandler her, kan vel kaldes *lex Ribe* Amt eller *lex Tørnæs*, hvis man vil sætte direkte navn på, altså et forsøg på at lukke nogle af de huller, som grundtakstmodellen har skabt.

Jeg vil godt til indledning lige sige et par ord om grundtakstmodellen, for ellers tror jeg, det er svært at forstå sammenhængen. Vi har fået en tilbagerapportering fra amterne, der har berettet om, hvad resultatet af grundtakstmodellens indførelse har været. Jeg forstår også, at Indenrigsministeriet har bedt kommunerne svare på, hvilke ting i forsøget på at afbureaukratisere de synes giver mest unødigt bureaukratisk bøvlg og besvær i deres dagligdag, og det er grundtakstmodellen, der topper listen.

Det svarer vel også til de erfaringer, vi fik med tilbagemeldingerne, nemlig at det har betydet et voldsomt øget bureaukrati, størst i Ringkøbing Amt, hvor der er ansat otte ekstra med-

arbejdere til at håndtere sagerne. Det har betydet længere sagsbehandlingstid, hvilket er ensbetydende med, at folk må vente længere, før de får et tilbud, som nogle af ordførerne også var inde på tidligere. Det har også betydet en indsnævring af valgmulighederne, altså ikke så mange frie valg for denne gruppe som for andre, og man kan jo spørge: Hvorfor er det kun de opretstående, om jeg så må sige, der skal have så mange frie valg? Hvorfor skal det ikke gælde hele vejen rundt? Det har også betydet en forringet retssikkerhed, så jeg synes, der er mange negative ting, der kan påpeges.

Nu skal vi så til at lappe på det. SF ville foretrække, at man afskaffede ordningen, og det har vi fremsat beslutningsforslag nr. B 18 om. Men sådan som ordførertalerne formede sig, tror jeg ikke, der er udsigt til, at det bliver gennemført, og derfor er vi så inde i den næste diskussion, der går på: Skal vi lappe på det, fordi Ribe Amt sætter sig ud over alle regler, fordi Ribe Amt i modsætning til Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Indenrigsministeriet og Socialministeriet har valgt en fortolkning, de står helt alene i verden med? Ja, det skal vi selvfølgelig. Det skal sikres, at alle forstår lovgivningen.

Man kan sige, at det, Ribe Amt har fået ud af det, er, at de har sparet et beløb i omegnen af 30 mio. kr. i et par år. Det har kommunerne i Ribe Amt været så flinke at betale, fordi de syntes, det var ærgerligt, at de mennesker, vi taler om – sindslidende, misbrugere, hjemløse og folk med hæmmede psykiske funktioner – ikke skulle have et tilbud, og derfor har kommunerne valgt at betale tilbuddet. Jeg synes, at ud fra almindelige retssikkerhedsbetragtninger er det lidt ærgerligt, at en amtskommune, der sætter sig ud over alle regler, i virkeligheden belønnes med et beløb på i hvert fald ikke under 50 mio. kr. for at have gjort det.

Nu skal der så lappes på det, og det, der lægges op til, er, at der lægges vægt på det, der hedder specialiserede ydelser: Lovforslaget fastsætter en økonomigrænse på 635.300 kr., således at indsatser, der koster mere end det, er omfattet af amtskommunernes forpligtelse.

Det er klart, at man kan skimte et nyt slagsmål, nemlig slagsmålet om: Hvordan sikres det, at en indsats kommer til at koste lige præcis 635.300 kr. eller derunder? Det bliver jo ganske afgørende for amtets villighed til at medfinansiere, og jeg synes også, det antyder, at selv om